

Със затаен дъх тълпата следеше изкусната борба. Единият беше висок, сух мъж с гладки мускули - силни като стомана. Другият бе по-нисък, по-набит, с едри мишици и врат на бик. Като хищни зверове те се дебнеха, приближаваха, за миг кръстосваха лактите си и отново се пуцаха. При всеки сполучлив удар тълпата ~~изгубва~~ ^{рече} щеше от възторг. Иваница се увлече, протегна врат, повдигна се от скамейката.

От лявото ухо на високия шурна кръв. Ниският беше вече със смазано посиняло око. Страшните удари зачестиха. Малкият залиташе с пребити гърди. Сухият получи един юмрук в корема и падна. Всички скочиха на крака.

Иваница се обърна. Ложата отново беше празна.

Долу изнасяха принадлежния борец. После дойде на борбите с диви животни. По арената припнаха несъчно жълти лъвове и пъстри леопарди. Пълната ромейка, която стоеше в ляво от Иваница, стана и си отиде с мъжа си.

- Миналата година една лъвица прескочи оградата и разкъса един старец, - каза Теофил, - от тогава много жени вече се боят да присъствуват на тия борби.

Лъвовете гневно биеха земята с опашките си и от време на време глухо изръмживаха. Леопардите къреха муцуните си като огромни сърдити котки.

Когато срещу тях се затекоха въоръжените с дълги остри мечове борци, животните за миг се сгрупаха на куп - ^{3/}иплашени и смутени. След това една лъвица дигна яростно тежката си лапа и се спусна.

Боецът ловко отбегна удара и леко я рани в бедрото. Грозен рев разтърси Хиподрома. Няколко жени станаха побледнели и разтреперани, готови да бягат. Два леопарда вкупом се хвърлиха напред. С изкусна отбрана бойците ги повалиха. Тогава един едър